

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 2180 від 25.09.2019
Народні депутати України
І. Констанкевич та інші

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відновлення справедливості у питанні оплати праці педагогічним працівникам закладів дошкільної і позашкільної освіти»

У законопроекті пропонується внести зміни до законів України «Про дошкільну освіту» та «Про позашкільну освіту», якими, зокрема: встановити посадовий оклад помічників вихователів та нянь в розмірі не менше ніж 50 відсотків посадового окладу педагогічного працівника закладу дошкільної освіти найнижчої кваліфікаційної категорії (абз. 16 ч. 3 ст. 30 Закону України «Про дошкільну освіту» в редакції законопроекту); «на законодавчому рівні поширити передбачене новою редакцією Закону України «Про освіту» підвищення умов оплати праці педагогічних і науково-педагогічних працівників на педагогічних працівників закладів дошкільної освіти і закладів позашкільної освіти» (п. 2 пояснювальної записки).

Головне науково-експертне управління, проаналізувавши законопроект, висловлює такі міркування до його положень.

1. За змістом супровідних документів необхідність прийняття цього законопроекту обґрунтовується тим, що при прийнятті Закону України від 05.09.2017 № 2145-VIII «Про освіту», законодавцем не було передбачено змін до законів України «Про дошкільну освіту» та «Про позашкільну освіту» щодо підвищення умов оплати праці педагогічних працівників. «На практиці це призвело до того, що на педагогічних працівників закладів дошкільної освіти і закладів позашкільної освіти збільшення умов оплати праці не було поширене, що спричинило значну соціальну несправедливість та напругу в середовищі педагогічних працівників» (п. 1 пояснювальної записки).

Разом з тим, спосіб вирішення проблеми оплати праці *педагогічних працівників* закладів дошкільної та позашкільної освіти виглядає невдалим.

Запропоновані авторами проекту зміни до ст. 30 Закону України «Про дошкільну освіту» та ст. 22 Закону України «Про позашкільну освіту» за змістом повторюють чинні положення ч.ч. 2-8 ст. 61 «Оплата праці педагогічних і науково-педагогічних працівників» Закону України «Про освіту», окрім порядку оплати праці таких учасників освітнього процесу у сфері дошкільної освіти, як *помічники вихователя* та *няні* (абз. 16 ч. 3 ст. 30 Закону України «Про дошкільну освіту» в редакції законопроекту).

Закон України «Про освіту» регулює суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації конституційного права людини на освіту, прав та обов'язків фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у реалізації цього права, а також визначає компетенцію державних органів та органів місцевого самоврядування у сфері освіти (абз. 3 преамбули цього Закону). Невід'ємними складниками системи освіти є: *дошкільна освіта*; повна загальна середня освіта; *позашкільна освіта*; спеціалізована освіта; професійна (професійно-технічна) освіта; фахова передвища освіта; вища освіта; освіта дорослих, у тому числі післядипломна освіта (ч. 1 ст. 10 Закону України «Про освіту»).

З огляду на зазначене запропонований у законопроекті підхід не узгоджується з вимогами законодавчої техніки, яка виключає дублювання одних і тих самих нормативних приписів у різних законах або в різних статтях одного закону.

2. До положень проекту Закону можуть бути висловлені інші зауваження, в тому числі техніко-юридичного характеру.

2.1. У п. 5 пояснювальної записки до проекту зазначається, що «проект Закону на момент внесення не потребує додаткових витрат з Державного бюджету України», однак практична реалізація положень законопроекту потребуватиме таких додаткових витрат. У свою чергу, в супровідних документах до законопроекту відсутнє належне фінансово-економічне обґрунтування, зокрема, щодо обсягу потреби в додаткових коштах для фінансування підвищення посадових окладів у сфері дошкільної та позашкільної освіти, а також видатків, які належить скоротити, та/або пропозиції про джерела додаткових доходів для покриття збільшення видатків у поточному чи наступному бюджетних періодах, що не відповідає вимогам ч. 1 ст. 27 Бюджетного кодексу України та ч. 3 ст. 91 Регламенту Верховної Ради України.

2.2. Не можна погодитись із порядком набрання чинності Законом, проект якого розглядається, – «з дня, наступного за днем його опублікування» (п. 1 розділу II проекту), адже реалізація положень проекту потребує оновлення підзаконної нормативно-правової бази, на яке Кабінету Міністрів України надається один місяць (п. 2 розділу II проекту), та здійснення низки практичних заходів. У зв'язку із цим, на думку Головного управління, цей Закон у разі прийняття повинен набирати чинності щонайменше через місяць після дня його опублікування.

2.3. За загальними вимогами законодавчої техніки у разі внесення змін до декількох законів вони подаються в хронологічному порядку, що у законопроекті не враховано.

Узагальнюючий висновок: за результатами розгляду в першому читанні законопроект доцільно повернути суб'єктам права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: В. Грицак, Л. Демчук

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЙВНА

Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000733B420047F32C01

Дійсний до: 10.11.2020 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/3-2020/47731 від 13.05.2020

77350